

«L' estiu» arriba a Olot

El Museu Nacional d'Art de Catalunya ha reforçat el Museu de la Garrotxa amb 13 pintures transcendentals en el conreu del realisme i la representació de la natura a la pintura catalana

La pintura «L' estiu», de Marian Vayreda, és una de les grans obres acabades de cedir pel MNAC al Museu de la Garrotxa, amb l'objectiu de renovar el discurs de la pinacoteca olotina.

OLOT | XAVIER VALERI

«Un paisatge que et convida a entrar-hi», explica Montserrat Mallol, directora del Museu de la Garrotxa. És L'estiu, un llenç de 128 per 263 centímetres que està considerat una de les obres més representatives de Joaquim Vayreda (Girona-1843/Olot-1894). L'estiu ara està penjat als murs de la sala Joaquim Vayreda del

Museu de la Garrotxa. Hi és gràcies a una nova cessió de les obres del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) que han passat a dependre del Museu de la Garrotxa.

L'estiu, juntament amb Recança, són les pintures amb les quals Vayreda va sacsejar l'àmbit artístic de la Barcelona del 1877. Format a Barcelona pel més gran pintor realista espanyol, Martí Alsina (1826-94), Joaquim Vayreda va exposar a Barcelona el que havia après en la seva estada a França (1871-74).

A França havia contactat amb el ple aire de l'escola de Barbizon i hi havia conegut Camille Corot, Millet, Théodore Rousseau i Daubigny. Vayreda havia après la manera de pintar paisatges i havia portat L'estiu de la rodalia rural d'Olot a la sala Parés de Barcelona.

Els aiguamolls estesos sota de les branques plenes de fullaram reben la llum del poc blau del cel que s'alça sobre les muntanyes i els boscos. Un ramat de vaques travessa els aiguamolls. Amb elles, van les pastores i els nens que aprofiten per entrar dins de l'aigua quieta i refrescar-se. «La gran facilitat i el geni que ell tenia per la combinació de tota la gamma cromàtica de verds», assenyala Montserrat Mallol.

L'escena fa percebre la frescor de l'estiu als paratges de la rodalia d'Olot. Ho fa de tal manera que la gent benestant de Barcelona va voler conèixer l'indret. Des de llavors, passar l'estiu a Olot va ser una moda a la Barcelona de finals del XIX i començaments del XX.

La colònia barcelonina va fer d'Olot un lloc per passar l'estiu. Si bé els verns i els aiguamolls hi eren tal com els va mostrar Joaquim Vayreda, les pastores, els nens i les vaques, no. Almenys no hi eren tal com el pintor les va plasmar a la tela.

Així ho explica Montserrat Mallol. «Són figures idealitzades», diu. «No es corresponen a la realitat d'un Olot industrial», explica. Segons ella, Vayreda volia perpetuar un món camperol idealitzat que s'acabava o ja havia estat consumit pel pas del temps.

Vayreda va aconseguir el que pretenia: va idealitzar l'ambient camperol de la primera meitat del segle XIX i va difondre el paisatge d'Olot.

Va ser l'inici del que es coneix com l'Escola paisatgística d'Olot. Des de llavors, pintors d'arreu han pres el paisatge d'Olot com a font d'inspiració per a les seves obres. Ho han fet amb llibertat d'estil i de tendència tècnica.

Aquell L'estiu va suposar també el tret de sortida cap a una aposta decidida pel paisatge com un valor afegit d'Olot i la Garrotxa. Ara, amb la inclusió del fons del MNAC, que a més de L'estiu consta de 12 obres més, el Museu de la Garrotxa conté «la més important col·lecció de pintura de paisatge de Catalunya», segons Mallol.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/01/16/l-estiu-arriba-olot/762788.html?utm_source=rss